

DISCURS INAGURAL DE LES JORNADES

“...el projecte de normalització lingüística necessita noves vies, que passen per la reflexió i l'exercici de la responsabilitat...”

Neus Santaner
Secretària General de l'STEI-i

Honorable Senyor Conseller, amigues i amics, companyes i companys, siau benvengudes. Ara fa 25 anys de la constitució de l'STEI-i com a força sindical. Des dels seus inicis, l'STEI-i s'ha caracteritzat per la defensa de la nostra llengua i cultura. No és cap floreta, si deim que l'STEI-i ha estat una de les institucions que més ha treballat i treballa per la normalització de la nostra llengua. I aquesta normalització ha estat possible pel compromís i l'esforç de tants de mestres, professores, professors, famílies i alumnes.

Han passat ja molts d'anys des de la promulgació de la llei de normalització lingüística. I molts canvis s'han produït a la nostra comunitat, socials, polítics, demogràfics o demolingüístics, que han fet que la situació lingüística al nostre petit país sigui distinta a la d'abans. Si abans existia un marcat divorci entre la nostra societat catalana i la nul·la presència de la nostra llengua a l'espai públic, en l'actualitat aquesta situació ha canviat. La realitat demolingüística és prou àmplia a l'àmbit privat, amb clara hegemonia de l'espanyol, i en augment de

l'alemany, àrab, anglès ... i, cal dir-ho, amb una ciutadania que se sent perfectament integrada dins la comunitat lingüística espanyola. A l'espai públic el català ha passat de no existir a ser minoritari i subsidiari. L'escassa presència als

Els components de la taula rodona
“L'ensenyament, peça clau de la Normalització Lingüística”

La taula rodona "Els sindicats i l'assoliment de la N. Lingüística i Cultural"

mitjans de comunicació, emissores, canals, internet, jutjats, telefonia, correus, policia, aeroports, a les activitats econòmiques, laborals, lúdiques...

No obstant, hi ha hagut avanços en la normalització, sobretot a l'àmbit de l'ensenyament, és a dir entre el professorat, en la feina dins l'aula, en la demanda i consum de llibres,... però l'esforç normalitzador de l'escola encara no s'ha traduït en la normalització social.

Les circumstàncies han canviat. Si abans el català no s'ensenyava i estava prohibit ara és tot el contrari s'ensenyava i no està perseguit, el que no vol dir que no estigui en perill! però el seu ús social no arriba a alçar el cap.

El projecte de normalització lingüística necessita noves vies, que passen per la reflexió i l'exercici de la responsabilitat.

Aquest és un dels objectius d'aquestes jornades que inauguram ara.

Fa 4 anys, el professor d'aquesta universitat Gabriel Bibiloni deia en un article al Diari de Balears:

"La responsabilitat en aquest afer (el de la normalització) és, evidentment, de tota la societat, i ja sabem que ara com ara la societat no té prou empenta normalitzadora. Però els que han estat cridats a governar-la no poden emprar aquesta mateixa societat, a la qual serveixen, com un

...hi ha hagut avanços en la normalització, sobretot a l'àmbit de l'ensenyament, és a dir entre el professorat, en la feina dins l'aula, en la demanda i consum de llibres,... però l'esforç normalitzador de l'escola encara no s'ha traduït en la normalització social...

pretext i com excusa. Totes les llengües d'ús ple que hi ha en el món han estat imposades per decret i per llei - per les lleis i totes les forces coactives que han acompanyat la construcció dels estats moderns-, altrament en tot el nostre continent la vida pública encara rutllaria en llatí. El dilema és clar: o la llengua catalana s'edifica com les altres per llei i per decret, per política i planificació, o desapareixerà del mapa desplaçada per aquella

llengua que sense el més mínim escrúpol ha estat imposada per llei, per decret, per real pragmàtica, per real cèdula i per real gana".

Formam part d'una comunitat diversa on la implicació de les distintes forces sociopolítiques davant la nostra cultura és diferent, cal que s'unifiquin esforços i criteris per dur endavant la normalització, cal que el govern del Pacte de Progrés faci la passa definitiva, és una de les reivindicacions que volem veure aconseguides.

Vull agrair, en primer lloc, el suport de la Conselleria d'Educació i Cultura, en concret a la Direcció Gral. de Política Lingüística el que haguem pogut celebrar aquestes jornades.

A les persones que ens exposaran les diferents ponències, que han vingut del País Basc,

Catalunya, País Valencià, Menorca i Eivissa.

A les companyes i companys de l'STPV-IV, als de la USTEC-STEs, de Catac (intersindical catalana), la UOB, l'STIB, al professorat, i a totes les persones que han fet possible aquesta trobada.

I esperam que aquestes hores de feina, d'anàlisi, reflexió i debat, aconsegueixin les vostres esperances i donin com a resultat noves propostes engrescadores per donar més força a la normalització d'aquesta comunitat.